

з) *Огоста*, има началнитѣ си извори въ склоноветѣ на Чипровскитѣ Балкани, мѣжду връховетѣ Вража-Глава и Сия-Глава (около селата: Коиловци, Дива-Слатина и Дълги-Дѣлъ). Отъ лѣвата си страна, до с. Сърблянина, тя прибира водитѣ на Чипровската рѣка, които се събиратъ на сѣверъ отъ Вража-Глава, а отъ десната, — р. р. Гаганица, Браничка-Бара, Берковската рѣка и Вързея, които слѣдъ съединението си образуватъ рѣката Клисурса, която се влива въ Огоста до гр. Фердинандъ, а така сжщо и рѣкитѣ Шугавица; Ботуня и Рибина рѣка. Гаганица извира отъ сѣвернитѣ склонове на Чипровскитѣ Балкани, до с. Черешовица и се влива въ Огоста подъ жалка Кутловица.

Берковската рѣка, състояща се въ началото си отъ три рѣчички: Женска рѣка, Кжса рѣка и Голѣма рѣка, извира отъ сѣвернитѣ склонове на Чипровскитѣ и Берковскитѣ Балкани (въ съединението на тѣзи поменатитѣ), а именно отъ склоноветѣ на така нареченото „Циганско Поле“ и отъ тѣзи на връха Кожъ (отъ сѣверъ). Вързея събира водитѣ си по сѣвернитѣ склонове на Берковскитѣ Балкани, подъ Петровъ-Ханъ. Шугавица, която се излива въ Огоста до с. Вѣлотинци, има изворитѣ си отъ връховетѣ около селата: Рашовица, Драганица и Слатина, на истокъ отъ Берковица. Рѣката Ботуня се съставлява въ началото отъ два притока: Стара рѣка или Ботунецъ, извираща отъ връха Тодорини-Кукли (Берковски Балкани) и р. Главарка — отъ западнитѣ склонове на Вратчанскитѣ Балкани. Тя се излива въ Огоста подъ с. Минкова-Махала, като прѣдварително приема до с. Криводолъ и водитѣ на Вратчанската рѣка.

Рибина рѣка има началото си отъ сѣвернитѣ склонове на връха Милинъ-Камъкъ, на сѣверъ отъ гр. Вратца; дава водитѣ си на Огоста при с. Вѣли-Бродъ. Огоста протича прѣзъ гр. Фердинандъ и селата: Минкова-Махала, Протопоици, Вѣли-Бродъ, Сърбеница, Гложане, като има устието си въ Дунава надъ гр. Орѣхово.

и) *Скжтъ*, има началнитѣ си извори отъ сѣвернитѣ склонове на Веслецкото бърдо (на сѣверноистокъ отъ Вратца); протича прѣзъ с. с. Голѣмо — Пещене, Оходенъ, Комарево, Слатина, Липница, надъ която приема лѣвий си притокъ р. Бързина и се истича въ Дунава до устието на Огоста.

к) *Искръ*, най дългата рѣка която протича прѣзъ България, събира изворнитѣ си води отъ склоноветѣ на Рила планина. Тя въ началото си се съставлява отъ три рѣки: Вѣлий-Искръ, Лѣвий-Искръ и Черний-Искръ. Вѣлий-Искръ се зачева главно съ два клѣна отъ които единия извира: отъ сѣверозападнитѣ склонове на връха Налбантъ; находящъ се въ съединението на Рила съ Родопитѣ, отъ сѣвернитѣ склонове на връха Демиръ-Капу и езерото Конарско, което се намира на сжщия връхъ, а другиятъ клонъ — отъ склоноветѣ на рѣговетѣ Шейковица и Драганица. Лѣвий-Искръ има началото си отъ езерата, които се намиратъ мѣжду рѣговетѣ: Маринковица, Драгневица и Хаджнева планина (по голѣмата частъ отъ тѣхъ, може да се каже, се намиратъ на първитѣ два рѣкта). Черний-Искръ, който се съединява съ Лѣви подъ селото Маджаре, има началнитѣ си извори отъ сѣвернитѣ склонове на връховетѣ: Попова-Шапка, Малевица и Върли-Върхъ, всички сѣрѣдоточени около Елена-Върхъ, и отъ езерата: Чевакъ-Гьолъ, Урдина и отъ това на връха Попова-Шапка. Независимо отъ това, той (Черний-Искръ) приема отъ лѣвата си страна, до селото Голѣмо-